

For det første må det forventes, at Danmarks Pædagoghøjskole skal have tilført ekstra midler i startfasen for at trække dette uddannelsesstilbud i gang. Det er også vigtigt, at bestyrelsen kommer til at fungere hurtigt, sådan at der reelt findes et sådant ekstra uddannelsesstilbud fra 1997.

Der er en række opgaver, der skal løses, inden man kan gå i gang, hvis det ikke skal komme til at halte bagefter lige fra starten, og her er det vigtigt, at der er ekstra midler, og det ligger hverken i bemærkningerne eller i selve lovforslaget.

Det er også vigtigt, at bestyrelsen på et meget tidligt tidspunkt kommer til at fungere og får indflydelse på, hvordan kursuset skal se ud, og på mulighederne for at udvikle det til kandidat- og ph.d.-niveau. Det er vigtigt, at bestyrelsen har indflydelse på det.

For det andet – det er en anden del af økonomien – er deltagerbetalingen et problem. Placeringen under loven om åben uddannelse betyder, at hver deltager måske skal have et beløb på 13.000-14.000 kr. med hjemmefra. For dem, der er ansat inden for et amt eller en kommune, er det måske ikke så stort et problem, idet amter og kommuner formodentlig kan forvente at få DUT'et de penge, som de bruger. Men problemet er, at måske op mod en tredjedel af målgruppen for lovforslaget ikke er ansat inden for et af de områder, hvor det udvidede totalbalanceprincip kan benyttes, og derfor ikke vil være i stand til at få penge fra deres arbejdsgiver, og det vil betyde, at denne gruppe bliver stillet væsentlig ringere end de andre.

Det ville derfor være godt, hvis ministeren ville prøve at se på, om man kan ændre forholdene for denne tredjedel, sådan at alle, der ønsker at tage imod dette uddannelsesstilbud, bliver stillet lige. Det vil sige, at der skal være nogle ekstra midler til den tredjedel, som ikke kan regne med at få kompensation fra amt eller kommune via det udvidede totalbalanceprincip.

Addi Andersen (CD):

Den fælles grunduddannelse for pædagoger, der blev indført i 1991, medførte, at der også skulle ske noget med hensyn til videreuddannelsen, og det gør der nu med dette lovforslag, som bygger på et udvalgsarbejde, der har ligget færdigt i halvandet års tid.

Udvalget gik endnu videre med lovforslaget og ville gøre det muligt at nå til tops, dvs. til kandidat- og ph.d.-niveau. Jeg synes, det er for-

nuftigt, at undervisningsministeren har valgt at indtage en afventende position, før man kaster sig ud i forskningsbevillinger til den nye institution, og hvad der i øvrigt kræves til det formål.

Finansieringen af Pædagoghøjskolens uddannelse skal ske efter reglerne i loven om åben uddannelse, dvs. med taxametertilskud og deltagerbetaling på linje med tilsvarende videreuddannelser. Den model kan CD tilslutte sig, og vi støtter lovforslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Dette lovforslag kan vi i Dansk Folkeparti godt støtte, men jeg har lige et par enkelte spørgsmål til undervisningsministeren:

Det ene spørgsmål drejer sig om, hvordan de berørte parter ser på det. Jeg har prøvet at finde det i bemærkningerne, og jeg synes ikke, jeg kan finde det nogen steder, men ministeren kan sikkert svare på det.

Så har jeg et andet spørgsmål, og det er vedrørende de økonomiske aspekter. Jeg synes, det er uklart i bemærkningerne, om der bliver tale om at sende nogle tjenestemænd på ventepenge eller give dem rådighedsløn osv. Det er, som om det vakler lidt. Derfor vil jeg godt have at vide, om ministeren tror, at det kan falde på plads, uden at nogen skal ud af undervisningssystemet for at gå på ventepenge eller få rådighedsløn.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan igen takke et ganske solidt flertal for tilslutningen til lovforslaget her.

Der er rejst forskellige spørgsmål, som for nogles vedkommende kan belyses yderligere under udvalgsarbejdet.

Jeg vil sige til hr. Kjeld Rahbæk Møller, at man selvfølgelig kan have den opfattelse, som hr. Kjeld Rahbæk Møller har: at her kunne man godt tage skridtet fuldt ud og følge betænkningen fra første til sidste bogstav, men at vi altså har valgt at etablere Pædagoghøjskolen med den overbygningsuddannelse, der her er skitseret, og få gjort den erfaring, der skal til for at gå videre, og – som det jo også er sagt – i et samarbejde med en højere uddannelsesinstitution, og at vi mener, at den bestyrelse, der til sin tid får ansvaret for den pågældende institution, så selv skal gøre sig overvejelser over, hvem det vil være mest hensigtsmæssigt at knytte et sådant tættere samarbejde med.

Jeg tror, det er rigtigt, at vi tager det i faser, tager ét skridt ad gangen, og jeg har også glædet